कृषि वस्तुहरुमा विनियोजन र करको बाइबलीय सिद्धान्त

पञ्चाङ्ग

अब, फारोले एक जना बुद्धिमान् र बुद्धिमान् मानिस छानेर मिश्र देशमाथि नियुक्त गरून्। फारोले यो गरून्, र त्यसले देशमाथि अधिकारीहरू नियुक्त गरून्, र सात प्रचुर वर्षहरूमा मिश्र देशको पाँचौं भाग उठाओस्। अनि तिनीहरूले आउने असल वर्षहरूको सबै अन्न जम्मा गरून्, र फारोको हातमा अन्न जम्मा गरून्, र तिनीहरूले शहरहरूमा अन्न जम्मा गरून्। अनि त्यो अन्न मिश्र देशमा हुने सात वर्षको अनिकालको लागि भूमिको लागि भण्डारको रूपमा हुनेछ; ताकि भूमि अनिकालबाट नष्ट नहोस्। उत्पत्ति ४१:३३-३६

अनि उनले मिश्र देशमा भएका सात वर्षका सबै अन्नहरू जम्मा गरे, र शहरहरूमा अन्न जम्मा गरे: प्रत्येक शहरको वरिपरि भएका खेतका अन्नहरू उनले त्यहीं जम्मा गरे। उत्पत्ति ४१:४८

अनि योसेफले भनेझैं सात वर्ष अनिकाल लाग्न थाल्यो। अनि सबै देशहरूमा अनिकाल पर्यो; तर मिश्रभरि अन्न थियो। अनि जब सम्पूर्ण मिश्र अनिकाल लाग्यो, मानिसहरूले फारोलाई रोटीको लागि पुकारे। अनि फारोले सबै मिश्रीहरूलाई भने, "यूसुफकहाँ जाओ; उहाँले तिमीहरूलाई जे भन्नुहुन्छ त्यही गर।" उत्पत्ति ४१:५४-५५

अनि योसेफले आफ्ना बुबा, आफ्ना दाजुभाइहरू र आफ्ना बुबाका सबै घरानालाई तिनीहरूका परिवारअनुसार भोजन दिए। अनिकाल साह्रै कठिन थियो, त्यसैले मिश्र र कनान देश अनिकालको कारणले गर्दा थकित भए। अनि मिश्र र कनान देशमा पाइने सबै पैसा योसेफले जम्मा गरे, तिनीहरूले किनेको अन्नको लागि। अनि योसेफले त्यो पैसा फारोको घरमा ल्याए। अनि जब मिश्र र कनान देशमा पैसा सकियो, सबै मिश्रीहरू योसेफकहाँ आए र भने, “हामीलाई रोटी दिनुहोस्, किनकि हामी तपाईंको सामु किन मर्ने? किनभने पैसा सकियो।” योसेफले भने, “तिमीहरूका गाईवस्तु देऊ; यदि पैसा सकियो भने म तिमीहरूलाई तिमीहरूका गाईवस्तुको सट्टा दिनेछु।” अनि तिनीहरूले योसेफकहाँ आफ्ना गाईवस्तु ल्याए। योसेफले घोडाहरू, भेडाबाख्राहरू, गाईवस्तुका गाईवस्तुहरू र गधाहरूको सट्टामा तिनीहरूलाई रोटी दिए। त्यो वर्ष सकिएपछि, तिनीहरू दोस्रो वर्षमा तिनीकहाँ आए र भने, "हामी यो कुरा मेरा मालिकबाट लुकाउने छैनौं, हाम्रो पैसा कसरी सकियो; मेरा मालिकसँग हाम्रा गाईवस्तुहरू पनि छन्; मेरा मालिकको दृष्टिमा हाम्रा शरीरहरू र हाम्रा जग्गाजमिनहरू बाहेक अरू केही बाँकी छैन। हामी तपाईंको आँखाको अगाडि किन मर्नेछौं, हामी र हाम्रो जमिन दुवै? रोटीको लागि हामीलाई र हाम्रो जमिन किन्नुहोस्, र हामी र हाम्रो जमिन फिरऊनको दास हुनेछौं। र हामीलाई बीउ दिनुहोस्, ताकि हामी बाँच्न सकौं र मर्ने छैनौं, ताकि भूमि उजाड नहोस्।" अनि यूसुफले मिश्रको सम्पूर्ण भूमि फिरऊनको लागि किने; किनकि अनिकालले उनीहरूमाथि प्रचण्ड रूप लिएकोले मिश्रका प्रत्येक मानिसले आफ्नो खेत बेचे। त्यसैले भूमि फारोको भयो। अनि मानिसहरूको कुरा गर्ने हो भने, उनले तिनीहरूलाई मिश्रको सिमानाको एक छेउदेखि अर्को छेउसम्म शहरहरूमा लगे। उनले पूजाहारीहरूको जग्गा मात्र किनेनन्; किनभने पूजाहारीहरूले फारोबाट तिनीहरूलाई भाग तोकेका थिए, र फारोले तिनीहरूलाई दिएको भाग खान्थे; त्यसैले तिनीहरूले आफ्नो जमिन बेचेनन्। तब योसेफले मानिसहरूलाई भने, “हेर, मैले

आज तिमीहरूलाई र तिमीहरूको जमिन फारोको लागि किनेको छु। हेर, यहाँ तिमीहरूको लागि बीउ छर, र तिमीहरूले जमिन छर्नू। अनि उब्जनीको पाँचौं भाग तिमीहरूले फारोलाई दिनुपर्छ, र चार भाग तिमीहरूकै हुनेछ, खेतको बीउको लागि, तिमीहरूको भोजनको लागि, तिमीहरूको घरपरिवारको लागि र तिमीहरूका बालबच्चाको लागि।" अनि तिनीहरूले भने, "तपाईंले हाम्रो ज्यान बचाउनुभएको छ। हाम्रा मालिकको दृष्टिमा हामी अनुग्रह पाउँछौं, र हामी फारोका दास हुनेछौं।" अनि योसेफले मिश्र देशमाथि आजको दिनसम्म पनि यो कानून बनाए, कि फारोले पाँचौं भाग पाउनेछ; केवल पूजाहारीहरूको जग्गा बाहेक, जुन फारोको भएन। उत्पत्ति ४७:१२-२६

विश्लेषण:

भाडामा दिने व्यक्ति: फारो (सरकार / राजा / राष्ट्रपति / राज्य)
भाडामा लिने व्यक्ति: किसानहरू

कृषि मन्त्री / सचिव: जोसेफ जाफनाथपानेह "बीउ वाहक"

कृषि भूमि बाँडफाँड: कुल भूमि क्षेत्रफलको कम्तिमा २०% कृषि योग्य हुनुपर्छ।

बजेट र नाफा व्यवस्थापन:
कर र दशांश: २०%
(फिरोको लागि १०%; पुजारीहरूको लागि १०% - चर्च र तिनीहरूको जग्गा कर-मुक्त छन्।)
किसानहरूको खुद तलब: ८०%
(४०% खेतको बीउको लागि - रोपण; ४०% खानाको लागि)

प्रत्येक शहरले आफ्नो खाना आफैं आपूर्ति गर्न सक्षम हुनुपर्छ।

अधिकतम दक्षताको लागि, मानिसहरू खाद्य आपूर्तिको नजिकै बस्नु पर्छ।

खाद्यान्नले समर्थित नभएको अर्थतन्त्र (सुन होइन, चाँदी होइन, पैसा होइन, क्रिप्टो होइन, आदि, तर खानाले) अन्ततः ध्वस्त हुनेछ। बिस्तारै तर निश्चित रूपमा।

अनिकालको समयमा पनि, खानाको मूल्य हुन्छ र यो किन्नै पर्छ। यो कहिल्यै सित्तैमा हुँदैन।

चरम अनिकालको समयमा पैसाको अभाव हुनेछ। यसको विकल्प वस्तु विनिमय प्रणाली हुनेछ (गाईवस्तु, घोडा, बथान, गधाको लागि खाना, समय - रोजगार/सेवा)। काम छैन, खाने छैन भन्ने नीति लागू गर्नुहोस् (२ थेसलोनिकी ३:१०)।

जसले खाद्य आपूर्ति नियन्त्रण गर्न सक्छ, उसले कानून बनाउन र जनतालाई नियन्त्रण गर्न सक्छ।